

KVINDEN OG SAMFUNDET.

»DANSK KVINDESAMFUND
KVINDERS POLITISKE
SAMT AT VIRKE TIL FREM-
NE UDVIKLING, FOR DERES
DIGNITET ERHVERV OG FOR
I FAMILIE, SAMFUND OG STAT

FORMAAL ER AT ARBEIDE FOR
VALGRET OG VALGBARHED
ME FOR KVINDERNES ALME-
NUDDANNELSE TIL SELVSTÆN-
DIGHED, AT FORBEDRE DERES STILLING
UDG. AF DANSK KVINDESAMFUND

30. AARG.

28. FEBRUAR 1914.

No. 4.

CARL EMIL FENGER

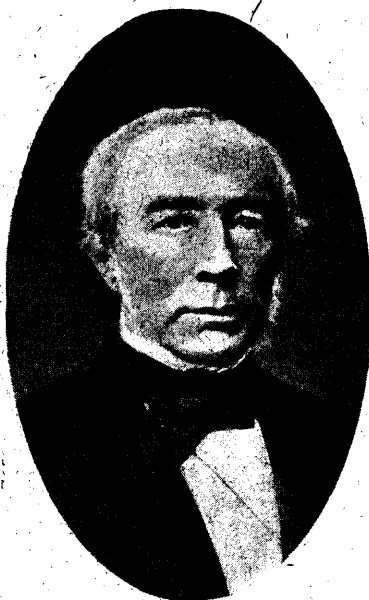
født d. 9. Februar 1814, død d. 21. September 1884.

Da Hundredeaarsdagen for Carl Parmo Plougs Fødsel fejredes sidste Efteraar, flettede Kvinden og Samfundet denne Kvindesagens ærligste og uforsonligste Modstander, en Mindekrans isprængt med de Torne, som han selv i levende Live havde rakt Sagens Forkæmper; naar vi nu hundrede Aar efter Lægen og Politikeren, Carl Emil Fengers Død paany har en Mindekrans at flette, da findes der i denne Krans ikke en eneste Torn, men kun Blomst ved Blomst, thi kun gode og smukke Minder knytter Carl Emil Fengers Navn til Kvindernes Sag. Medens Frihedens hæderkronede Sanger blot havde barske Ord og afvisende Minner tilovers for Kvindernes Frigørelse, havde Fenger, den fremragende Videnskabsmand og strenge, samvittighedsfulde Finansminister, til hvis Eyner og Sagkundskab der stilledes Krav fra saa mange Sider, alligevel Tid og Hjerter tilovers til at holde sin skjærmende Haand over Kvindesagens første spæde Skud her i Landet i de vanskelige Dage, hvor Vejr og Vind stod imod.

Medens Carl Ploug ikke formaaede at se andet i »Clara Rafael« end en Karikatur af en Kvinde, vel egnet til at prisgives Publikums Latter i en Studenterkomedie, opsøgte Carl Emil Fenger hendes udstødte, forhaanede Forfatterinde i hendes fattige, ensomme Hjem og lærte gennem Samtaler med hende

at tro paa Kvindesagens Fremtid. — Fenger var Overmedikus paa Frederiks Hospital, dengang Mathilde Fibigers ældre Søster Ilia, efter i Koleræaaret at have gjort frivillig Tjeneste som Sygeplejerske paa Al-

mindelig Hospital, viste Vej for dannede Kvinder til Sygeplejerskningen ved at overtage Stillingen som Overvaagekone ved Frederiks Hospital; thi Stue- og Vaagekoner var de eneste Sygeplejersker, som dengang kendtes. Herved henledtes rimeligvis Fengers Opmærksomhed paa, hvor langt bedre Lægevidenskaben vilde være tjent med at have dannede Kvinder til sin Hjælp ved de syges Pleje, thi som Finansborgmester (1875—1883) ansatte han de første dannede Kvinder som Sygeplejersker ved Kommunehospitalet i København, og aabnede dermed en Fremtidsvirksomhed for Kvinder, som de i stadig voxende Antal har været taget baade til deres egen og Samfundets

Carl Emil Fenger.

Tilfredshed. — Men han undte Kvinderne mere end en Stilling som Lægevidenskabens Hjelpekorp, han ønskede ogsaa at se dem i selve Lægernes Rækker, da han mente, at den Udveckling, Behandlingen af de specielle Kvindesygdomme havde taget, gjorde det ønskeligt, at der især paa dette Omraade stod kvindelige Kræfter til Raadighed.

Paa en Lægekongres i København i 1870 gjorde han Bekendtskab med en kvindelig Læge fra Phila-